

12 CANÇONS TRADICIONALS CATALANES

Joaquín Nin-Culmell i
Joaquín Nin Castellanos
Columna Música

Columna Música, 2006

12 cançons tradicionals catalanes

Joaquín Nin-Culmell: 12 cançons tradicionals catalanes harmonitzades per a soprano i piano; Sis tonades catalanes del volum IV; Cançons tradicionals harmonitzades per a cor a capella; Missa Brevis en honor de Santa rosa de Lima y del Cristo de Salomó.

Joaquín Nin Castellanos: Cançons per a un cor femení i piano. Assumpta Mateu, soprano. Pau Casan, piano. David Malet, orgue. Cor de Cambra Diapasón. Dir.: Montserrat Bonet. Columna Música. 1CD. 66 min.

Amb un programa variat i molt atractiu, el compacte recupera l'obra de dues figures que, malgrat la distància, mantingueren i cultivaren les seves arrels catalanes. A la vegada que és un exemple de com la veu i el piano han estat les eines més a l'abast per a la composició durant temps.

Un disc que s'afegeix als ja editats per Columna Música amb l'obra de Nin Culmell que ens mostra la faceta més devota de Mompou. Especialment en les harmonitzacions, quasi sempre estilitzades, refinades, impalpables. Cas que s'evidencia en les evocadores "Sis tonades catalanes del volum IV" (1952), dedicades a compositors catalans, i més explícitament en "Homenatge a Mompou: Què li darem?" (1990) que és una harmonització de "El noi de la mare", ambdues per a piano. D'altra banda, les "Cançons tradicionals harmonitzades per a cor a capella" (1956-1957), que inclouen la nadala "Fum, Fum, Fum" i tres cançons populars cubanes, ens remetent a una influència més pròpia de la Renaixença. Així com a cançons amb aires de dansa també perceptibles en les "12 cançons populars de Catalunya", dedicades a reconegudes figures de la cultura catalana, i que la prestigiada liederista Assumpta Mateu ofereix en una òptima lectura acompanyada al piano per Pau Casan.

Amb tot, que no és precisament poc (vint-i-vuit tracks), la "Missa Brevis en honor de Santa Rosa de Lima y del Cristo de Salomó per a cor i orgue" (1998) referma l'interès de l'edició. Composta a l'edat de 90 anys, en ocasió d'unes núpcies d'uns familiars, consta de les parts habituals de la missa però sense el Credo. Es caracteritza per un concepte molt auster que invita a la introspecció a partir de textures generalment homofòniques. És en el Glòria on s'hi presenten la majoria de les escasses ornamentacions i petits jocs polifònics, algun dels quals com el de Qui tollis peccata mundi és compartit per la mateixa frase en l'Agnus Dei. Un Glòria, per cert, que en l'Amén assoleix el punt màxim de brillantor en una partitura destrament servida pel Cor de cambra Dyapason sota la direcció de Montserrat Bonet i David Malet a l'orgue.

Un estil que contrasta amb l'opulència formal i cromàtica de la música del seu pare, Joaquín Nin-Castellanos, de qui se n'ofereixen dues "Cançons per a un cor femení" (1926) i un calc impressionista tres anys posterior com és "Mensaje a Debussy" (1929).

Albert Ferrer i Flamarich

Publicat 4-12-06